

Scenariusz zajęć nr 30

Temat: Co to znaczy być tolerancyjnym?

Cele operacyjne:

Uczeń:

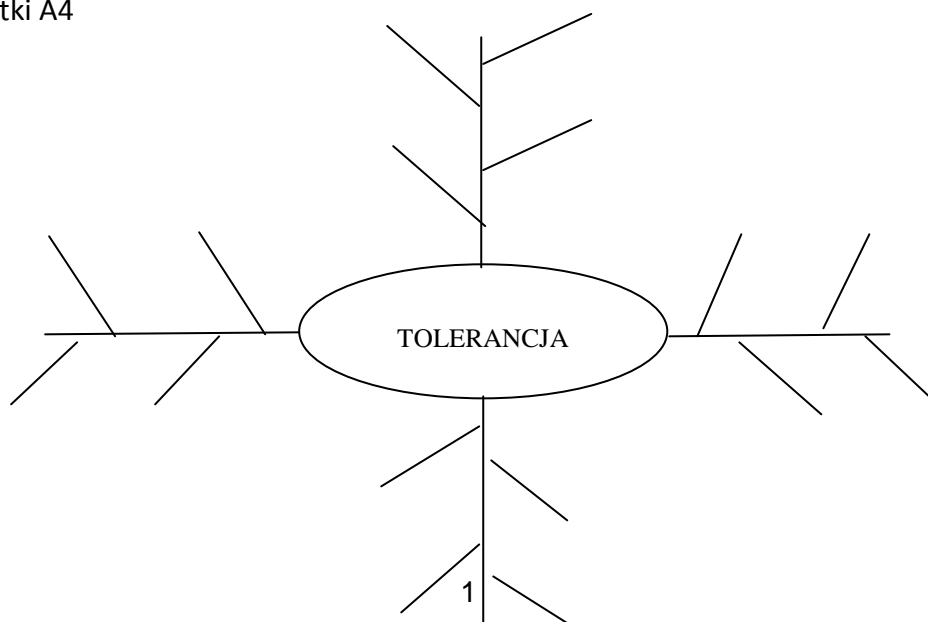
- nazywa różnice między ludźmi: wiek, płeć, rasa, pochodzenie, wyznanie, język, obyczaje,
- wyjaśnia znaczenie słowa tolerancja,
- wyszukuje przejawy dyskryminacji w opisie sytuacji,
- zapisuje działania na dodawanie tych samych liczb w zakresie 100 jako mnożenie wielokrotności tych liczb.
- pisze opowiadanie na temat: „Pierwsze spotkanie z nowym wyjątkowym kolegą z klasy”,
- dodaje i odejmuje w zakresie 100,
- przelicza elementy w zakresie 100,
- oblicza liczbę kwadratów, które tworzą figurę geometryczną, wykorzystując umiejętność dodawania w zakresie 100 i mnożenia w zakresie 100,

Środki dydaktyczne:

- grafika 1

Grafika nr 1: od lewej kolejno stoją: mała dziewczynka około pięciu lat, żydowski rabin w tradycyjnym stroju w podeszłym wieku, młoda kobieta - Hinduska w sari z tikiem na czole.

- grafika 2 od lewej kolejno stoją: mały czarnoskóry chłopiec, mężczyzna w średnim wieku pochodzenia chińskiego oraz młody mężczyzna zamieszkujący Grenlandię
- kartki A4

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

- karta pracy nr 1,
- liczmany- żetony, guziki, korale itp. po 25 dla każdego ucznia,
- opowiadanie Jana Edwarda Kucharskiego „ Wawa i jej pan”.

Metody i techniki nauczania: mapa myśli, ludzkie domino, metoda czynnościowa, metoda guziczkowa rozwiązywania zadań.

Formy:

- indywidualna,
- zbiorowa,
- zespołowa.

Przebieg zajęć:

Etap wstępny

Dzieci siedzą w kręgu. Kolejno wypowiadają następujące zdanie uzupełnione odpowiednimi informacjami: „Po mojej prawej stronie siedzi... i jesteśmy do siebie podobni, ponieważ ..., po mojej lewej stronie siedzi i różnimy się, ponieważ ...

Etap realizacji

Zadanie 1

Grafiki: 1 i 2:

- Czym różnią się od siebie przedstawione osoby? (zwrócenie szczególnej uwagi na wiek, płeć, rasę, pochodzenie, wyznanie, język, strój)
- W czym te osoby są do siebie podobne?

Zadanie 2

Tworzenie mapy myśli. Nauczyciel: „Dzisiaj spróbujemy wyjaśnić, co to jest tolerancja”. Rozdaje dzieciom kartki A4 z napisanym hasłem wywoławczym w centrum oraz promieniami odchodzącymi od hasła. Prosi uczniów o dopisanie skojarzeń na promieniach. Uczniowie prezentują swoje mapy. Następnie uczniowie łączą się w cztery zespoły i na podstawie swoich prac, wyjaśniają, co oznacza tolerancja.

Zadanie 3

Uczniowie po wysłuchaniu opowiadania mają za zadanie wskazanie przejawów nietolerancji. „Był słoneczny dzień. Ania postanowiła wybrać się na przechadzkę. Podczas swoich spacerów często obserwowała ludzi i ich zachowania. Ludzie zawsze potrafili ją czymś zaskoczyć. Gdy przechodziła obok boiska, zaczęła przypatrywać się grupie bawiących się chłopców i usłyszała krzyki: „Chłopaki, wybieramy drużyny do gry w piłkę! Kapitanami jestem Ja i Franek.” „Dlaczego wy?”, „Bo my jesteśmy najstarsi, a wy maluchy musicie nas słuchać.” „Dobrze, ja wybieram Michała.” „Ja Pawła.” „Ja Piotrka, a tobie został Rafał.” „Ja nie chcę Rafała, to Cygan, na pewno nie umie grać!” „Możesz jeszcze dołączyć Zochę.” „Nie, bo Zocha jest dziewczyną.” „Ja wybiorę Zochę, ale ty Rudzielca.” „To jeszcze Rafał i Juri.” „To chcę Rafała, Juri przyjechał z zagranicy i sepleni, nic go nie zrozumie!” „Nie przesadzaj, przecież ma długie nogi i kopać potrafi, rozmawiać z nim nie musisz.” Po tej wymianie zdań, chłopcy jakby nigdy nic zaczęli grać w piłkę. Ania zamyślona odeszła dalej...

Nauczyciel zadaje pytania:

- Jak myślicie, nad czym zamyśliła się Ania?
- Jakie przejawy dyskryminacji możecie wskazać w opowiadaniu?
- Jak, według was, czuli się bohaterowie opowiadania?
- W jaki sposób powinny zwracać się do siebie dzieci, aby nikomu nie było przykro?

Zadanie 4

Czytanie opowiadania Jana Edwarda Kucharskiego „Wawa i jej pan”.

Nauczyciel: „Wyobraźcie sobie, że Marcin przychodzi do waszej klasy, jak się zachowacie? Jaki będzie jego pierwszy dzień w waszej klasie? Napiszcie opowiadanie pod tytułem:

b) działanie z wykorzystaniem odejmowania.

Zadanie 8

Zabawa ruchowa „krąg tolerancji”. Nauczyciel mówi dzieciom, iż każdy z nas jest inny. Niektórzy mają wspólne zainteresowania, inni różnią się cechami charakteru, ale najważniejsze to szanować cudzą odmienność. Dzieci siedzą w kręgu na krzesłach, jedna osoba stoi w środku i mówi: „Zmieniają miejsca osoby, które...(tu podają jakąś cechę wyglądu, charakteru, czy zainteresowanie)”. Podczas zamiany miejsc, uczeń stojący na środku również musi zająć krzesło. Dziecko, dla którego go zabraknie, zostaje na środku i teraz to ono wyznacza, kto zmienia miejsca.

Etap końcowy

„Ludzkie domino”. Nauczyciel prosi uczniów o przytoczenie dwóch informacji, które zapamiętali podczas dzisiejszych zajęć. Dzieci stają w kręgu. Pierwsza osoba mówi, czego się nauczyła. Osoba, która zapamiętała to samo, chwyta ją za rękę i podaje kolejną informację. Każdy członek grupy ustawia się tak, aby w końcu powstał okrąg, w którym wszyscy są połączeni. Jeśli dana wypowiedź nie występuje u kogoś innego w grupie i domino nie może zostać połączone, nauczyciel prosi uczestników o wynegocjowanie innej informacji, której się nauczyli, umożliwiającą połączenie kręgu.

Dodatkowo

Uczeń zdolny: w zadaniu 6 rozwiązuje zadania w karcie pracy 1a.

Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: w zadaniu 6 rozwiązuje zadania w karcie pracy 1b.

